

Publicerad 2011-04-20 22:55 av Thomsén

Inledningen till en berättelse jag skriver i skolan. Vad tycks?

Ett steg från frihet

Ett steg och friheten skulle ges till honom. Ett steg och han skulle bli fri för alltid. Det svarta håret smekte ömt de bleka kinderna. Långt där nere blinkade blåljusen. Hans ögon var slutna. Det var dags nu. Dags att ge sitt lidande ett avslut. I 17 år hade han försökt att stå ut, men nu orkade han inte mer. Nu ville han ha ett slut på smärtan. Allt som behövdes var bara ett steg åt rätt riktning och allt skulle ta slut. Ett steg och allt skulle vara över. Det var det här han ville. Varför var det då så svårt? Varför var det en del av honom som sa åt honom att ta steget, bakåt? Gå hem och fortsätta hoppas på att allt skulle ordna sig. Att hans pappa skulle sluta dricka. Att han skulle sluta... Minnena från gårdagen bubblade upp till ytan, visade honom sanningen om varför han stod här och rev upp såren som han förgäves försökte läka. Likt pärlor började tårarna rinna nerför hans kinder. Vinden drog i hans hår och i hans kläder, ville att han skulle kliva ner, bad på sina bara knän med sin kyliga smekning att han skulle gå hem igen.

”Gör det inte” han kunde svära på att det var vinden som viskade till honom, men han lyssnade inte. Om de visste. Om de visste vad han gjort. Vad han tvingas göra. Vad hans far hade tvingat honom till. Hans egen far... Det gjorde honom äcklad. Han var äcklad över sig själv, hatade sin kropp. Ögonlocken fladdrade till, avslöjade den blå färgen som de dolt. Blicken sökte sig neråt. Ett steg och han var fri.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Thomsén med Poeter.se id #29005 innehar upphovsrätten